

JOHN DOE

**FUCK
YOURSELF
ART**

MANIFEST

FUCK YOURSELF ART

DE THINKABOUTER IS BLIND

HET MANIFEST *Een kunstenaar observeert de wereld waarin hij leeft en in naam van de kunst offert hij zich op en confronteert zijn tijd. Zijn creatieve geest handelt met een verhoogde intensiteit die al de mogelijke kennis van het leven absorbeert. De kunstenaar staat in een spanningsveld van leven en overleven en licht het anker met drang naar een culturele continuïteit.*

Belangrijke kunstenaars maakten kunst binnen een nieuwe werkelijkheid die nooit vooraf heeft bestaan. Hun kunst staat aan het begin van een einde en zal zich ook wettigen als een nieuwe cultuur. Slechts enkelingen vinden het pad dat hen in relatie brengt met de kunst, ze vormen voor de kunstenaar de nieuwe centrifugale kracht van gelijkgestemden die zweren bij de noodzaak om de kunst te beschouwen als een onmisbare levensvoorwaarde. De kunstenaar en zijn weinige gelijkgezinden staan altijd aan het nieuwe begin. Grote kunstenaars hebben zich ten allen tijde met een scherp inzicht verwoord en hun kennis en literaire grootheid zijn de ingrediënten van een nieuwe cultuur. Het geschrift van het genie bewijst altijd gezond verstand, helder inzicht, sterk karakter en een sublieme manier van denken. Zijn woord is zuiver, maar het legt doorgaans een lange reis af. Niet al zijn woorden bereiken hun doel. Kunst flirt met woorden en het volk zweert er tegenin. Wijze woorden zijn als het menselijk zaad. Pas wie er zich ten volle voor openstelt, laat er zich door penetreren tot de kreten van de begeerte de daad omarmen aan het nieuw begin.

De kunstenaar kiest voor zijn eigen autoritair universum waarin de noodzakelijke vrijheid zijn eigen wetten en regels bepaalt. Hij heeft een leven vol begeerte en vraagt geen goedkeuringen. Een kunstenaar wil geen traditie die als een ingeblikt product dat al lang zijn houdbaarheidsdatum overschreden heeft, zijn tijd wil overleven. Hij wil inspraak, sociale invloed en met zijn kunst eist hij ruimte en provocatie. De massa protesteert maar zal tegelijk met haar maatschappelijke banvloek ook de nieuwe gedachte van de kunst definiëren. Niemand sluit het werkelijk leven uit, noch dat van vroeger, noch het hedendaagse. De ware kunstenaar biedt de maatschappij niet de mogelijkheid om zijn kracht in te perken en leidt de avant-garde van het nieuwe begin.

Een miljoenenleger kunstbeoefenaars is schuldig aan een ongelimiteerd artisanaal vermaak en hun creaties worden geprofessionaliseerd tot een industrie die de kunst als een hoer profileert. Een grenzeloos consumerende massa kiest zo haar drang naar schoonheid, het verkoopsysteem meestert als de onverbiddelijke heerser en kunstcritici gaan monddood. Het populisme ontmenselijkt de artistieke perceptie en de maatschappij ontwikkelt een torenhoge smaakmesthoop. 'Kunst en communicatie' trekt niet meer de aandacht en het intellect verliest het woord.

Gedurende de laatste decennia verdrijven we onze opgebouwde kennis en de wereld van de kunst verliest haar universaliteit. We verliezen onze visie op de kunst en we gaan volop in de fout. We waarderen vele zaken uitsluitend op basis van hun financiële waarde. Door deze evolutie gaan we onze geestelijke architectuur op een andere wijze organiseren. Onze omgeving bevat een massa aan informatie, maar we lijken niet in staat om die te verwerken. Dit geldt ook voor de beoordeling van de kunst. De wereld van de kunst behelst vandaag een netwerk van vele mensen die commerciële representaties uitwisselen. Hoge cijfers beïnvloeden ons en we verklaren daardoor nog amper wat we doen. We moeten bewust zijn van onze beperkingen en kritisch blijven overeenkomstig onze handelingen. We moeten ons opnieuw trainen in het leren kijken naar kunst zodat er

geen kans ontstaat op een epidemische verspreiding die de artistieke evolutie van onze cultuur inperkt.

De nieuwe verkoopdrift neemt op rampzalige wijze de bovenhand. Elke waardige dialoog verdwijnt. De galeriehouder blijkt overbodig en de mecenas ziet hoe zijn kunstenaar ontspoot. Veilinghuizen rijzen als paddenstoelen uit de grond en nemen geen enkel eigen risico. De meedogenloze zakelijkheid ontmoedigt de kunstwereld en we zien kunst als koopwaar voor de massa. De verkopende nieuwe hoofdfigurant blaast met zijn overschatte verkoopprijzen de wind in eigen wieken, en het volk becijfert zijn variant aan smaken. De molen van de hedendaagse kunst genereert een massaal aanbod met een zo hoog mogelijk verkoopprijs als ultieme drijfveer. De continuïteit van de ware tijdloze kunst stagneert. Hierdoor leidt de kroon van onze cultuur tot een drama. Er is dringend nood aan afstand van alles wat lijkt. De kunst wordt mismeeesterd en de intellectuele duiding op de nieuwe werkelijkheid verliest aan terrein. De eigengereide historie handelt en verhandelt als een moordende fascist van het allereerste uur. Er is nood aan meer inzicht aan het nieuwe begin van de 21ste eeuw.

'The Winner Takes All' is het nieuwe fenomeen met een sterk maatschappelijk karakter. Het bespeelt de wereldomvattende mogelijkheid om via het internet ons een cultuur van onbegrensde dwaasheid op te dringen. De hedendaagse mens beaamt het winnaarsfenomeen en wat hij op eigen houtje zou kunnen beslissen beschouwt hij als een risico. Door zijn druk bestaan volgt de mens zomaar hersenloos de massa om zich heen, hij doet wat anderen doen en de winnerslogica wint alweer. Veilinghuizen danken zo de sociale media en in het algemeen het internet. Ze bespelen hun publiek tussen de lage en hoge schattingen. Onder de toon van 'goed bevonden' en omarmd door een schattingsprijs, meent de koper veilig aan te kopen. Miljoenen internetters zien hoge cijfers en het oeuvre wordt hierdoor als interessant beschouwd. De massa bewondert wat wordt geheiligd vanuit de heersende kunsttempel. Het kunststatement staat voor een disproporionele hit. De tuinkabouters is blind.

De identiteit van kunst wordt stilaan ontwapend en eist meer zelfmanifestatie. Er is nood aan een opportunistisch principe dat de snaren stemt en een richtingaanwijzer is. De hedendaagse kunst is geen object dat zich als een paperclip zomaar aan een dossier van één macht laat ophangen. De kunst is een subject dat zich moet laten horen als een noodzakelijke kreet middenin de maatschappij. Grote kunst is het resultaat van een creatie ontstaan uit een onverstoorde vrijheid. De oude en vermolmdde regels, over hoe thema's in beeld gebracht moesten worden en composities opgebouwd, werden begraven. De zeef van de kunstgeschiedenis heeft toen wel vele creatieve mensen weggespoeld. Het besef groeide dat oordelen en veroordelen op basis van vooraf gekende maatstaven fout is.

Een groot kunstenaar heeft altijd veel moed en doorzettingsvermogen gehad, hij is het toonbeeld van wie niet omkoopbaar is. Zijn persoonlijkheid bevredigt het artistiek geweten. Wie geen oog had voor dit nieuwe besef getuigde van een geestelijke kortsluiting en kon ook nooit meer van hedendaagse kunst genieten. Smaak is geen kunstwaarde! Wie gelooft dat de financiële waarde van kunst door een database van voorgaande smaakverkoop zomaar kan worden becijferd, beseft niet dat kunst niet gelijk staat aan de wetenschap. Dit soort handel met verlies aan intellect bedriegt zichzelf. Kunst brandmerkt zich nooit als een afgewerkt conform object en is daarom vreemd aan wetenschap. De tuinkabouter is blind!

Vandaag loopt hedendaagse kunst het gevaar om nooit meer, vanaf het allereerste moment van de creatie, in zijn vernieuwende werkelijkheid te worden gesteund. Onze maatschappij ontzegt de kunst het recht op de dialoog om nog binnen de precieze context haar historische plaats in te vullen. Enkel aandacht voor hoge cijfers leidt tot een barbaarse cultuur. Een bod op een veiling houdt niet de culturele waarde in zich om de historische waarde van een kunstwerk te bekrachtigen of te ontkrachten. De effectieve waarde van een kunstwerk is binnen zijn universele wereld niet te bepalen vanuit één economisch perspectief. De universele waarde van kunst bevindt zich in zijn tijdloos aspect.

De door de smaak ingegeven keuze voor kunst is hoe dan ook generatiegebonden; de door smaak bepaalde schoonheid zal overigens al snel verwelken. Wie tijdens zijn leven succesvol van zijn kunst kon leven werd om deze reden zelden door de nieuwe generatie kunstliefhebbers op het artistiek toneel bewaard – zijn werk werd uitgewist. Kunst is geen smaak en grote kunstenaars werden daarom zelden tijdens hun leven gewaardeerd.

Het intellectueel en vernieuwend oeuvre vraagt onderzoek, tijd en bescherming. Een mecenas is daarom belangrijk. Hij verdedigt de artistieke boodschap met een goed doordachte visie en zet die kracht bij. Vreemde veilingresultaten doen de hedendaagse verzamelaar twifelen aan de kunst die zich binnen zijn nieuwe tijd voordoet. Hoge verkoopcijfers worden op vele wijzen gestimuleerd en ongeïnspireerde inktkoelies vullen er maar al te graag hun kranten mee. Lage en hoge schattingen verstoren de honger naar de ontmoeting met de ware kunst. De nieuwe cultuur dwingt de handelaar te 'kijken' met de oren en de criticus vervalt in een onnatuurlijke stilte. De enkelingen met begrip voor het nieuwe begin worden verdrongen door de blinde nieuwe verzamelaar. Hij becijfert zijn kunstaankoop en de kunstwereld verliest haar leiderschap. De kunstwereld ontwikkelt zich een vreemdsoortige nieuwe identiteit..

Van de vroegste avant-garde tot vandaag blijft het een absolute vereiste om de vrije geest binnen de kunstwereld te beschermen. Wij hebben blijvend nood aan een kritische houding tegenover de kunst. Pseudokunst verkiezen is geen besef hebben van kwaliteit en is handelen als een onvrije mens die de creatie van wie vrij is, veroordeelt. Wie kunst schept voor een generatie die nog geboren moet worden, schept tegelijk de noodzakelijke tolerantie voor elke vorm van vooruitgang. Daardoor wordt de kunstenaar vrij en plaatst hij zich boven de onverstoorbare vergaarbak van de zichzelf beperkende schoonheid van zijn maatschappij. Wie hem daarentegen beperkt in zijn daad, vernietigt een cultuur. Wij vormen onze hersens door de omgeving waarin we opgroeien en moeten precies daarom nog strijdvaardiger denken. De maatschappij

Hammerprice

waarin kunst wordt gemaakt vraagt om met elkaar meer kritiek te delen.

Daarom is wie zich enkel op voorgaande cijfers richt, niet in staat een absolute waarde te bepalen. De veilinghuizen schatten de waarde van een kunstwerk in functie van hun beoogde zakencijfer. De 'low' en de 'high estimate' is een bewust subjectieve schatting door zelfverklaarde experts. Kunst is onberekenbaar en we moeten ons binnen deze verpletterende realiteit manifesteren. Het veilingdeterminisme ondergraaft de kunst en wie zijn prijs op eerdere vergelijkbare verkopen richt, dwaalt. We staan vandaag voor een nieuwe werkelijkheid aan de voet van een nieuw begin.

KUNST = KAPITAL, schreef Joseph Beuys.

Kunst is de weerspiegeling van de voorgeleide 'Hammer-price'.

De 'Fuck Yourself Art' illustreert dit manifest. Het zijn kunstwerken die de overblijvende functie van kunst binnen onze hedendaagse maatschappelijke realiteit analyseren. Op een avant-gardistische wijze biedt de 'Fuck Yourself Art' kritiek op onze hervormde tijdsgeest. Deze doeken zijn een verzet tegen de opgedrongen nieuwe orde waardoor de verzamelaar zich enkel nog inschrijft in een handel van de zichzelf profilerende cijfers. De 'Fuck Yourself Art' anticipeert op het statement van de verzamelaar van de 21ste eeuw.

Hoe lang zal de 21ste eeuw de vooraf bepaalde kunsthandel nog om zijn cijfers blijven koesteren? Is de liefde voor de kunst nog in voorwaartse beweging of wijst dit nihilisme op het einde van onze kunstgeschiedenis? Wat betekent de hedendaagse kunst zonder een mecenas? Kan de ware kunstenaar met kritiek op zijn maatschappij nog worden gehoord? Is de hedendaagse kunst dan enkel een paring tussen een slimme afzetmarkt en een gehersenspoelde massa? Staat de kunstenaar nu naast het ware podium en verliest de kunstwereld dan niet de historische vorm van zijn welbekende piramide?

Lot number
391

Artist

Title

Date

Medium

Size

Low estimate

£10,000,000

High estimate

£15,000,000

Hammerprice

£13,500,000

Price including buyer's prem. 000
with/without taxes

Certificate

£15,269,000

Literature

Provenance

De veilingmarkt ontbindt het kunstprincipe en verwerpt met zijn database de duiding op kunsthistorie. Deze nieuwe identiteit van de kunst ontnemt het woord aan de kunstenaar en misleidt hiermee een wereldwijde kijk op kunst. Er blijft de noodzaak om kunst die buiten alle grenzen ligt als relevant te beschouwen. Wie tussen de aardverschuivende scheuren slechts kiest voor het voor hem vertrouwde weefsel, is mee schuldig aan het bedreigen van de hedendaagse kunstgeschiedenis. Welk intellect zal zich nog vrijwillig oprichten tegen de reuzen van het kunstkapitaal om licht te werpen op de schaduw van alle actuele misinterpretaties? Moet de kunstenaar van de 21ste eeuw dan geloven dat wie met cijfers werd verleid blijkbaar meer capaciteit heeft om kunst te begrijpen dan wie niet of nauwelijks door een dergelijk sociaal economisch systeem werd gemanipuleerd? Is er dan niet dringend nood aan een beschermende maatregel om het einde van de kunstgeschiedenis te vermijden?

Macht heeft de neiging tot ontaarden en absolute macht kan leiden tot absoluut verderf. Waar blijft het controlemiddel dat moet behoeden voor de neerwaartse spiraal van willekeur die uitmondt in verloedering en verderf? Kunst heeft een functie en moet zich onderscheiden van de maatschappij. De overschatte massasmaak schaadt de waarde van de werkelijke kunst en al zijn mogelijkheden. Kunst schreeuwt als nooit tevoren om zijn identiteit en vraagt een leven zonder tekort aan vrijheid.

De kunstenaar, de handelaar, de kunstcriticus, de veilingmeester en de kunstliefhebber – ...allen zijn bedreigd onder druk van een blinde rit!

De 'Fuck Yourself Art' weerspiegelt de nieuwe werkelijkheid.

Founder John Doe

**ART
OF THE
21ST CENTURY**

WWW.AUCTIONSART.NET